

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΑΣ
ΚΡΗΤΗΣ Σ. ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΟΥ 1)

(Η Θ Η Η Σ Τ Ο Μ . Ι Ε ' σελ. 49—163)

Ἐν σελίδι 70—71 εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἐν τῷ ὄροπεδίῳ Καθαρῷ Λασιθίου ἐκκλησιδίου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν στίχ. 3—4 ἀναγνωστέον ἴσως δι' ἐξόδου καὶ κόπου *Γεωργίου Κοντογιάννη [Μου]σ[χ]ούλα ΑΧΚ* ἔτος κατὰ τὸ κατωτέρω (στίχ. 5) Ἰωάννου *Κοντογιάννη Μουσχούλη*. Τότε ἔχομεν δύο κτίτορας τὸν Γεώρ. Κοντογιάννην Μουσχούλαν καὶ Ἰωάννην Κοντογιάννην Μουσχούλαν (συγγενεῖς) φέροντας τὸ αὐτὸ οἰκογενειακὸν ἐπώνυμον *Κοντογιάννης* καὶ δευτέρον παρωνύμιον *Μουσχούλας* ἢ *Μουσχούλης*.

— σελ. 72. Ἐντὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ ἐπιθέτου *Μαιγλορόπουλοι*, ὡς ἀνέγνωσεν ὁ Ε. ὁ πίναξ Β ἀριθ. 3 δεικνύει μᾶλλον *Μαγλαρόπουλοι* (ΜΑΝ), ἦτοι Μαγγλαρόπουλοι. Ὄνομα Μαγγλαρόπουλος ὑπάρχει καὶ σήμερον.

— σελ. 76. Ὁ Πίναξ Β. ἀριθ. 6 ἔχει οὐχὶ ἀνορθογράφως ΡΥΓΟΩΝΤΑ ἀλλὰ ΡΥΠΟΩΝΤΑ. Τότε τὸ *ρυπόωντα καθήρας* τῆς ἐπιγραφῆς λαμβάνει ἄλλην ἐντελῶς ἐννοίαν νοούμενον ἐπὶ τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ ψυχικοῦ ρύπου, ἦτοι τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ ἡ φρασεολογία αὕτη εἶναι συνηθεστάτη ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ γλώσσῃ.

1) Τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις εὐηρεστήθη νὰ ἀποστείλῃ πρὸ μηνῶν εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ βιβλίου κ. Ξανθ. δι' ἐπιστολῆς του ὁ γνωστότατος καὶ ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ κόσμῳ διὰ τὰς πολλαπλὰς καὶ σπουδαίας φιλολογικὰς, ἀρχαιολογικὰς καὶ ἱστορικὰς ἐργασίας του Γενικὸς Διοικητῆς Κρήτης (νῦν Μακεδονίας) κ. Στεφ. Δραγούμης μετὰ τῆς ἀδείας νὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τῇ Χριστ. Κρήτῃ. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Κρητ. περιοδικοῦ προβαίνουσα σήμερον μετὰ χαρὰς εἰς τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν θεωρεῖ καθήκον της νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν σοφώτατον ἄνδρα διὰ τὴν ἐξοχὸν αὐτῆν τιμὴν εὐχομένη καὶ ἄλλοτε ἐν μέσῳ τῶν πολυτίμων αὐτοῦ πρὸς τὸ ἔθνος πολιτικῶν δηρесиῶν νὰ εἴρῃ εὐκαιρίαν νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἀγαπητὴν του νῆσον καὶ τιμῆσῃ καὶ πάλιν δι' ἄλλων ἐργασιῶν του.